

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm IX. A multis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

cessor Clementis, quod non liceat eis beneficia, quæ ante suspensionem habuerunt, neque quæ postea consecuti sunt, retinere: Ideoque mandat Archiepiscopo Baranensi, vt illos, propter pertinaciam & contemptum Sedis Apostolicæ omnibus beneficijs priuet.

SUMMARIUM.

1. Clerici priuandi sunt beneficijs, quæ in suspensione acceperunt.
2. Qui contumaciter persistit in excommunicatione, aut suspensione, priuatur beneficio, quod prius habebat, & interea acquiritur.

DE hac Cælestini responsione nullum dubium est, quoad vnâ partem, videlicet clericos priuandos esse beneficijs, quæ in suspensione acceperunt. Quemadmodum enim qui ab ordine suspensus est, nouum ordinem suscipere non potest, ita qui ab officio, vel beneficio suspensus est, ei aliud officium aut beneficium ecclesiasticum conferri haud potest, arg. c. vlt. de cleric. excom. ministr.

Quoad alteram verò partem dubium est, vtrum suspensus ab officio, vel beneficio, si per eum stet, quod minus à suspensione absoluetur, beneficijs ante suspensionem obuentis priuandus sit. Respondeo ex doctrina Innoc. super hoc c. Suspensio varijs modis ob culpam ferri potest: Primò, ad tempus definitum, v. g. ad triennium: hoc casu puræ pœnæ rationem habet, & per se ipsam cessat, tempore elapso, nisi prius à Superiore dispensatio, seu relaxatio impetretur. Idemque est, si sub conditione lata sit suspensio, donec restituerit, donec satisfecerit: nisi quod in ordine ad forum externum requiratur absolutio, seu potius declaratio, conditionem impletam, seu satisfactam fuisse.

Secundò ferri potest suspensio propter commissum crimen, tanquam pura pœna in perpetuum: & tum parum differt à depositione, seu priuatione; saltem qui ita absque spe relaxationis suspensus est, beneficijs priuari debet, iuxta ea quæ dixi lib. 5. tr. 5. p. 3. c. 1. n. 3. & c. 5. n. 1.

Tertiò fertur suspensio tanquam propriè dicta censura propter præsentem contumaciam, ita vt eâ depositâ, absolutio conferenda sit. Cæterùm si Reus in contumacia diu perseveret, seu per ipsum stet, quod minus absoluetur, denique indignus reputatur, qui ab Ecclesia recipiatur, & à contracta censura absoluetur, vti colligitur ex hoc textu; Et in c. rursus, 36. & c. seq. causa 11. q. 3. excommunicationis censurâ alitrius annus præfigitur, intra quem causam suam peragere possint: postea audiendos non esse. Id verò Innoc. Ioan. Andr. Ant. Butrio hic ad censuram quoque suspensionis extendunt; si suspensus intra annum ecclesiæ satisfacere, & absolutionem petere per contumaciam intermitat, postea audiendum non esse, consequenter priuandum, seu deponendum: Et quod hic de triennio relatum est, facti speciem fuisse. Ego verò arbitror, nullum certum tempus definiri posse, sed superioris iudicio committendum, vtrum tanta & tam diuturna in excommunicatione, aut suspensione persistentis, contumacia sit, vt spectata qualitate facti, priuationem beneficiorum mereatur. Quod verò in cit. c. rursus, & seq. annualis temporis mentio fit, id secundum eorum temporum & criminum circumstantias decretum est. Sed etsi ea pœna in persistentibus in excommunicationis censura adhuc hodiè locum haberet, tamen ad suspensionem sine iuris textu extendi non posset.

CAPITVLVM IX.

A multis.

SUMMARIUM.

1. Subdiaconus liberè in Episcopum eligi potest,
2. Clericus autem in minoribus constitutus non potest eligi, sed postulari debet.

Dubitatum fuit, vtrum Subdiaconus in Episcopum liberè eligi possit, an verò postulari debeat. Quod enim postulari debeat, significat Urbanus I. Papa relatus in c. vlt.

d. 60. Sed respondet Innocentius III. Id dictum fuisse ab Urbano, quia eo tempore Subdiaconatus non erat ordo sacer, seu annexam non habebat obligationem continentiae. Sed posterioribus seculis introductum, ut neque Subdiaconi ordinarentur, nisi continentiam promitterent, & tum etiam Subdiaconatus intra sacros seu maiores ordines numeratus fuit, uti testatur Urbanus II. relatus in c. eos qui, & seqq. d. 3. item Gregor. I. lib. 3. epist. 5. ad Bonifac. relatus in c. Subdiaconis, ead. d. & lib. 1. epist. 42. ad Petrum Subdiaconum, relatus in c. 1. d. 3. ubi ait, ante triennium in Sicilia promulgatum esse decretum, ut etiam Subdiaconi, sicuti ante hoc tempus in Romanam Ecclesiam introductum erat, in ordinatione sua continentiam, etiam à proprijs, quas antè duxerant, vxoribus promitterent: idque statutum deinceps obseruandum. Qui autem ante illud statutum in Sicilia ordinati sunt Subdiaconi, permittendum, ut suis vxoribus utantur: cum durum videatur, viros coniugatos, qui consuetudinem continentiae non habent, neque eam in ordinatione promiserunt, ad continendum compellere; atque periculum, ne in deterius ruant. Constat ergo, cum à tempore Gregorij I. Subdiaconatus inter sacros ordines numeratus fuerit, id eo Subdiaconum liberè in Episcopum eligi posse.

NOTANDVM I. Ordo sacer dicitur ille, cui continentiae promissio annexa est: Fortasè ideo, quòd qui talem ordinem suscipiunt, continentiae voto edito, se Deo quodammodo consecrent.

NOTANDVM II. Clericus in minoribus, seu non sacro ordine constitutus in Episcopum non potest eligi, sed postulari debet,

CAPITVLVM X.

Tuam.

PARAPHRASIS.

Legatus à latere retulit Innocentio III. de Monacho, qui in minoribus ordinibus constitutus, ad sacros promoueri non poterat, quia v.g. ob corporis defectum irregularis erat, alioquin verò morum hone-

state & industrià insignis, ut spes esset per eum Monasterium reformandi, si in Abbatem institueretur: quod etiam laici eius consanguinei & affines instanter petebant. Hoc intellecto, mandat Innocentius Legato, ut dictum Monachum instituat in Abbatem, non propter laicorum preces, sed propter Ecclesiae illius necessitatem, & vtilitatem. Ita explicant Gl. Innocent. Ioan. Andr. & alij communiter.

SVMMARIVM.

1. *Monachus in minoribus constitutus & irregularis ob monasterij necessitatem dispensatiuè in Abbatem in suum potest.*
2. *Pertinet autem in hoc casu potestas dispensandi ad summum Pontificem, & non ad Praelatos inferiores.*

NOTANDVM I. Monachus qui ob iustam causam ad sacerdotium promoueri nequit, propter Monasterij necessitatem in Abbatem dispensatiuè promoueri potest.

QVÆRES: Ad quem pertinet in hoc casu dispensare? Respondeo; Ad Pontificem, nò item Praelatos inferiores. Quia secundum canones, assumptus ad beneficium aut dignitatem, cui cura animarum annexa est, intra annum sacerdos fieri debet, uti dixi supra e. 1. hoc tit. Facilius autem Pontifex dispensat, ut ad abbatiam aut similem curatam ecclesiam aliquis promoueat sine obligatione sacerdotium suscipiendi, quam ad Episcopatum. Quia episcopale officium non tantum consistit in iurisdictione erga subditos, sed magis etiam in potestate ordinis exercendi. At verò officium Abbatis potius in gubernatione consistit, quam in exercitio ordinis, arg. c. 1. causa 18. q. 2. Sed quid? si Monachus in minoribus constitutus intra annum Sacerdos fieri possit, concessumne est Episcopo illum promouere ad Abbatiam? Respondeo; Si Ecclesiae vtilitas suadeat, promoueri posse: quia sacri canones non ita exigunt, ut qui ad alias praelaturas & beneficia surata eligitur vel promouetur, actu sacrum ordinem habeant, sicuti in electo Episcopo requirunt, uti constat ex c. praeterea, hoc tit. & docet Hostiensis hic n. 3.

No.